د باران انځور

شعري ټولګه

صدیق الله بدر

WWW.SAMSOOR.COM

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبرې

چې راتـه کله کړې په خوله خبرې
ماتــه معــلومې شي د زړه خبرې
وړوکــی نه یم چې به هیر کړمه تا
هېـــریــدل تــل وي د واړه خبرې
وړی دا ستا د مینې موړ به نه شي
مینــه کــې نــه کــړم د ماړه خبرې
وایم چې تل وای خو په خوا راسره
چـــې مـــو کولای د هر څه خبرې

چې مئیـن زړه مې "بدره " نه ژړوي
مـــه کـــوه بیـا د بیــلتانه خبرې
۱/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ وختونه

د غم په دنیاګۍ کې نن غمونه راته خاندي
د یار په اننګو کې سره لالونه راته خاندي
دا څنګه زمانه شوه چې مې حال ویلای نه شم
زما د مینې کورکې پټ وختونه را ته خاندي
د مینې دنیاګۍ کې او سیدل راته ګران شوي
د ګرانې په بڼو کې جوړ مرګونه راته خاندي
ژړا مې چې په سترګو نن راتللې هسې نه شي
دیار د سترګو منځ کې څه رازونه راته خاندي

توکل په خدای ورځمه د زړه حال اوس ورته وایم
د ښکلي یار په شونډو کې ستونه را ته خاندي
۱۳۶۶/۲۵/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وخت امتحان

ابادي مـــې د وطـــن زړه کې ارمان دی
چـــې اباد کړمـــه وطن دا مې پیمان دی
د وطـــن د مـــور اواز دی هـــر بچي ته
چې راغلـــــی نن د وخت لوی امتحان دی
په ورورۍ کې د ژوندون خوشالۍ نغښتې
تربګنـــــۍ کې ژوند په مثل د زندان دی
د وطـــــن پر ګنـــــو واړه سره یو شئ
ځانځانـــۍ کې د هر چا نغښتی تاوان دی
خپه زړونه بـه خوشال شي که خدای وکړي
په زحمـــــــت پسې راحت د هر انسان دی
نـــوک او ورۍ کله بیلېـږي لا په ژوند کې
نـــوک او ورۍ په شان دا لوی ټبر افغان دی
۱۳۶۲/۱۰/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادي

پرون وسوم
نن هم سوځم
زما برخه سوځېده دي
ازادي ازادي وايم
خو لاسونه مې په خوله دي
۱۳۶۶/۱۱/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصل ترانې

لاره د ژونـــــد زمـــا رڼــا شــوله
راســـــره ګــــرانه چې پښلا شوله
اوس بـــه د وصـــل تــرانــې وايمه
شپـــــه د هـــجران لاړه سبا شوله
يـــاره راځـــــه زما او ستا مينه کې
دنيـــا خو اوس زمـا او ستا شوله
جنـــون د مينـــې تـــه مې مه وايه څه
راتــــــه هـــر خــوا ليلا ليلا شوله

"بـدره" پـــروا د غمـــاز مـــه کوه ته
د غمـــــاز خــونـــه نـن تـالا شوله
۵/۱۱/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق تقوا

ګرانـــې چې تا بيا په راتلو کې وينم
زړه لــــه خوښۍ نه په ټوپو کې وينم
دا دی دا ستــــا د خوږې مينې اثـر
چــې کراري خپــلو دردو کې وينم
دا چـــې سپــرلو نه بې پروا يمه زه
سپرلـــی دا ستا په اننګو کې وينم
ما تـه شـي هيڅ د ساقي نوم و نښان
نشې چې ستا سترګو پيالو کې وينم

د عشـــــق تقوا سـره د "بدر" سر شو
ځکه يې تل د عشـق سجدو کې وينم
۱۵/۱۱/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېونتوب خبر

ولـــــې نن لـه مانـه نا اشنا شولې
وا يـــه چې په لمسه ته د چا شولې
دا بـــــه وي خبـر د ليـونتوب زما
هيلــې مــې د ميـنې چې تالا شولې
ما تـــه هر نظـر كـې ښكاريدلې ته
څه لـه مـې له ستر ګو نه پناه شولې
ما ويل چــــې ته به با وفا يې تل
لاړې پــه وعدو كې بې وفا شولې

ته خو نن سپو ږمۍ د زلمي "بدر" يې
خير كـــه يو شيبــه را نه جدا شولې
۱۳۶۶/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللې يا رانې

ډکې چې خندا نه خولې د ګلو دي
ځکه بيا ناري پرې د بلبلو دي
خونې د غمازو هسې ورانې شوې
شپې چې د وصال په رسيدلو دي
نن چې مې زړګی هسې خوشاله دی
تللې يارانې په بيا راتللو دي
دا ستر ګې تياري زما ړنا شولې
شپې د بيلتانه چې په وتلو دي

شيخ چې د ښکلا په ښار دېره شو وېل
ښکلې چې څه دي، د ښکلولو دي
۱۳۶۷/۱/۳۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواري سترګې

دا خو د ناکامۍ مینې چارې دي
اوښکې مې په سترګو لارې لارې دي
مینه چې زما ورته درنه نه شوه
دلته د خوارانو برخې خوارې دي
زړه مې چې ګوګل کې دی پرهر ترېنه
څومره د اشنا سترګې مکارې دي
رنګ چې ترې ګلان د مینې اخلي تل
دا د مین زړه د وینو دارې دي

اخلې که خمار ترینه د مینې تل
"بدره" د جانان سترګې خمارې دي
۱۳۶۷/۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناسوري پرهر

تـــــورتـــم رنـا ، رنـا تــورتم وګنه
غـــــم خوشالي، خوشالي غم وګنه
چـــې يــې نظر هم په تا نه خوږيږي
زړګيــــــه دا د يـــــار ستـــم وګنه
چې ناسوري پرهر رغيږي پرې ستا
اوس يــې يــادونــه هم ملهم وګنه
کـــله د ګــل پر مخ شبنم چې ويني
تـــه يـــې زمـــا د ستــرګو نم وګنه

تـا چې پرې غم د خپلې مينې وکښه
"بـدره " خــوا خـــوږی خپل قلم وګنه
۱۳۶۷/۲/۲۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مکر جال

تتـــر د ګلـــو چـــې اغـــزو وچېـــړه
هســـــې ارمـــــان مې اسويلو وچېړه
بس که ساقي دومره زياتی څه پکار
زمـــا تنــــــدی دې په نشو وچېړه
د مکـــــر جال دلته دی چا خور کړی
تــــار د جنـــون چې ليـــونو وچېړه
دا چــــې پيغــــور مې د غمونو وړمه
دا خـــــو مې زړه ستا په يادو وچېړه

بــدره باور مې په باور شته دی خپل
خيــــــر که مې ذهن په فکرو وچېړه
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوني محل

ستر ګې دې شوې ډکې له ژړا په څه
مينــې دا دې وکــړلــه ښيرا په څه
لاړې چې جونګـــړې د ښکلا وو ته
راغلې دې خوني محل ته بيا په څه
يـاره ستا خو زلفې وې پر مخ پرتې
دا شـــــوله پيدا دلته رڼا په څه
دا خـــو هـــم ته وګڼه چې څه وشو
اوښکې راغلې سترګو ته زما په څه

بدره چې دې نه غوښته خيالونو کې
بيـــا دې ورتـــه وويلې اشنا په څه؟

۱۳۶۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرکلی

ځنګـه چـــې خپه ومه په تلو د یار
هســـې یم خــوشاله په راتلو د یار
مـــــه وایـــه رقیبه بد یې مه وایه
زه هســـــې روان یمه په پلـــو د یار
وخت چې هرکلی مې د پښتو کوي
خود شوه راته ګرانه نن پښتو د یار
سترګې یې په مینــه چې رابولي ما
ځای مــــې د ځان وینم په بڼو د یار

بدر چې خوشال پرې خپل خاطر ګڼي
ښکـاري یې باور بیا په وعدو د یار
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

پس له مودو نه نن شپه
پاس د اسمان په سینه
د ښکلو ستورو منځ کې
دا تل په لاره، انتظارې سترګې
له مینې ډکې د نظر شونډې مې
په وربدو وربدو
د سپوږمۍ سپینې ښکلا
اناري سره اننګي
په مینه مینه ښکل کړل
چې په همدې خوندونو
جوتې د خوب راغلې پرې
او په شیبه شیبه کې پټې شولې
سهار چې پاڅېدلم
پاس مې اسمان چې وکوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کې مې ونه لېدې
هغه د ستورو جلګې
هغه ښکلا او هغه سره اننګي
خو زه په دې پوه نه شوم
چې ته مې خيال ته راغلې
جفا مې ياده شوه ستا.
خو نه، زه وپوهيدم:
چې تا ښکلا لرله
او نازېدې په هغې
سپوږمۍ هم ښکلې ده لا
ښايي هغه هم، ناز وکړي نور
او له همدې نه خو زه
پوه شومه چې:
ښکلا د ناز نامه ده
په کې وفا نشته ده.
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني فکرونه

جام چې په لاس کې د ساقي ښکاري
زړه کې یادونه لیوني ښکاري
دا خو اثر ستا د ښهو دی که نه
زړه په سینه کې چې زخمي ښکاري
د مخ ډیوه دې په ورو ورو لګوه
تیاره محل دی چې سړي ښکاري
چې د راتلو نښې دې نشته اشنا
مینه او ژوند راته پردي ښکاري

چې مې سر تیټ د چا ښایست ته نه شي
سر کې فکرونه پښتني ښکاري
۱۳۶۷/۱۲/۲۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

پخوا یوازې ومه
چا پېژندلم هم نه
چا راکتلې هم نه
د چا په خوله هم نه وم
هسې بې نوم وم اشنا
خو چې په تا مین شوم
د هر چا خوله کې شومه
هر چا راته وکتلې
ټولو هم وپېژندم
یوازېتوب نه خلاص شوم
هر څیز رقیب شو راته
او د خپل ځان دښمن شوم
کاشکې چې نه وای مین
کاشکې چا نه پېژندی
او د چا خوله کې نه وای
ځکه د هر چا په زړه
لکه د کاڼو په څېر وورېدم
۱۳۶۸/۱/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېوني فکرونه

کله د ګلو په ککو خوږېږي
سترګې زما چې په اغزو خوږېږي
د لېوني زړه لېوني يادونه
په لېونو خپلو نشو خوږېږي
اورنګ اورنګ چې شول وختونه راته
ژبه پښتو مې په پښتو خوږېږي
خبر دی که خپلو فاصلې ونيوې
مينه مې کله په پردو خوږېږي

بدره د ننګ جذبې سړې نه دي لا
زړه په پښتو د پښتنو خوږېږي
١٣٦٨/٢/٢٣

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق بلا

پروت د جنون دي چې په در ليوني
اخلــي بـلا د عشـق په سـر ليوني
دا چــــې د مينــې محــله يــاد بړي
لــه هغــه ځايــــه دي خبــر ليوني
په کې يادګار د لـيونتوب شي پاتې
چــــې کړي پــه کومه لار ګذر ليوني
عقلمندان دي چې په منځ کې پاتې
نيــــولې لارې لــــرا و بر ليوني

بــــدره له مينـــې نه غير مه وايه څه
غــــوارې خوښې که ته د هر ليوني
۱۳۶۸/۴/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تلو خبره

چې مـــې ارمان پرې ژړېدو کې تېر شو
ژوند مـــې د مينې په ترخو کې تېر شـــو
اوس په ليدو دې خوشالي چې کـــــوم
په ما خېګان دې نه ليدو کـــې تېـر شو
شــېبـــــه خـــــبره وه د تلـــو خـــــبره
کال دې اشنا په بـــيا راتلو کې تېر شو

چا کړې ښـــېـــرې چا دعــــاګانې بدره
دا چــې مـــې نـن په حادثو کې تېر شو
۱۳۶۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احساس قرباني

دا چــــې ژړلــې ژړېـدلــې نه شم
لکــه پخــوا زه خنــد ېـدلې نه شم
راتـــه کــــوم چـا قسم په تا راکړی
نن چــې دې کلـي ته د رتللــې نه شم
دا خـــو حــالاتو مجــبور کـړی یمه
چې دې پــه مینــه ښکلــولې نه شم
هم مــې ژړا هــم مې خندا هېره ده
چې په هیڅ رنګ د رته کتلــې نه شم

ده مجبوري او د احســــاس قرباني
څه چې زه غــوا ړمـــه ویلــې نه شـم
۲۸/۴/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند کیسې

لارې د مینـــــې دې کـــړې ښکارې
د رته مـــې زړه کې څه ګیلې ښکارې
چـــــې راتـــه وایې نن سبا راځمه
دا ستـــا رښتیا کومې وعدې ښکارې
خـــــود بـــه له دې کلي نه کډه کوم
دلته کیســـې د ژونـــد زړې ښکارې
په پســــــرلـــي مې باور راغی هله
لاس کې دا ستا چې نن غنچې ښکارې

بـــــــــدره پاڅېږه روانېـږه ژر ژر
د یـــــــــار له لـوري اشارې ښکارې
۲۸/۹/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجبورۍ خندا

نن بیا مو چې خوارۍ کې د ژوندون منګولې سرې دي
جـانانه مـا او تـــا کــې د سمــون منګــولې سرې دي
رندانو چــې رندۍ کــې د یو بل وینـــې کــړې تویې
پــه دې کـــې د ساقـــي او د جنون منګولې سرې دي
خنـــدا د مجبـــورۍ ده هیـــڅ هوس په دې کې نه شته
زمـــوږه مجبـــورۍ کـــې د بیلتون منګولې سرې دي
ګلـــونـــو تـــه د مینـــې چـــې اورونـــه ورتـــه کېږي
بس دلتـــه د حـا لاتـو د بدلون منګولـــــې سرې دي

یـــوې ادا د یـــار تـــه چـــې هـم مړ دی هم ژوندی دی
پـــه مینـــه کــې د بدرد خپل یون منګولې سرې دي
۱/۹/۲۸5

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وینو رنګ

چې پرون مو په لیمو ځای ورکولو
نن نازونه خامخا به وړو د ښکلو

چې سپېره تقدیر بدل کړو ترینه خلاص شو
څه به وکړو مونږ بغیر له ځان وژلو

کورېانه چې په مېمله مېلمه کې وشول
څه کاني په مونږ نه کړې نابللو

چې موسکا باندې یې لاړو په ویر سر شو
اوس مو لاره ترینه نشته د وتلو

چې خاطر مو د ساقي په کې ونه کړ
له محفل نه یو ملګرو د شړلو

همومره زړه نیولي تللیو باندې نه یو
څومره ویر کې چې اخته یو د راغلو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

يـــو د بل په وينو رنګ يو د اسې وخت دی
ځای مو نشتــه هيــــــځ د ناستې پاڅېدلو

چې ګـــودر ته دې پـــه ورو يې ملا کږېږي
دا منګـــي دي پـــه رښتيـــــا د ماتولو
۱۳۶۹/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

موږ د ښکلا مینان
ټول سره یو ځای و له ډېرې پخوا
زموږه مینه وه له یو بل سره
خو لیوني رقیبان
زموږ د مینې له ډار
زموږ د مینې د ښکلا سیمه کې
تخم د شک او د کینې وکاره
موږ یې د شک او د کینې په اور کې وسیځولو
موږ ه یې تږي کړو په زوره یو د بل وینو ته
***
خو له مودونه وروسته، چې سره ترغاړې وتو
د هغو سره په وینو سره لاسونه
زموږ د مینې مینه ناک ګریوان ته وغځېدل
غواړې زموږه دا شلېدلی ګریوان
لا پسې نورو شلوي
لا پسې نور...
۱۳۶۸/۳/۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا جامې

په اور د مينې چې ستي به نه يو
مور ليوني څه ليوني به نه يو
زموږ خپګان رقيبه هسې نه دی
چې له يو بل ځنې راضي به نه يو
چې د وفا جامې په ځان کړي ښکلې
ملګرو موږ چېرې ژوندي به نه يو
قدم به اخلو د ثواب په لاره
خو له ګناه ځنې خالي به نه يو

بد ره رقيب سره که غاړې وتو
خو پښتانه او ميړني به نه يو
۲۹/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېره او کرکه

موږ چې واړه وو
له تیارې او تورې شپې وېرېدو
ځانله یوازې کور نه، نه وتلو
بس وېرېدلو هسې، شپې نه مو کرکه کېده
***
غوښتل مو دا چې: دغه شپه هم ورځ وای
خو هسې کله کېده او هسې کله وشو
***
زموږ په دې وېره وه
چې په تیارو کې د شپې
کوم څه خوړونکي او داړونکې بلا ګانې وځي
لکه شیشکه، لکه مار او لکه تور وهمونه
او موږ په دې وېرېدو ، شپې نه مو کرکه کېده.
خو اوس
اوس مو له شپې سره له ورځې نه هم کرکه کېږي
هسې په ځان وېرېږو
او په ډاډه زړه ګرځېدلی نه شو.
۶۹/۲/۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې لاره

خدايه چې مينه کې سره خونه ده
لويه خبره ده وره خو نه ده
زړګيه ! څه داسې خپه خپه يې
د يار له خولې وتلې نه خو نه ده
رقيب دې دا نيسي په نورو به ځم
لاره د مينې څه يوه خو نه ده
ساقي غوسه دې تسبې مه اړوه
ده ميخانه شيخه کعبه خو نه ده

چې سترګې سترګې بدره لارې څارې
نن د راتلو يې څه نيته خو نه ده؟
۶۹/۸/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

متکور زړه

دغــه منــم خا مخـا زور او به شي
د چــا پــه غــم زړه متکور او به شي
لیوني خدای نه به نور څه وغواړي
چې ورته ښکلي په هر لور او به شي
زړګیــه راشــه چــې بـــس دا ومنـو
د مینې سترګو ته سور اور او به شي
مالت د مرګ او د سرو وینو چې وي
د یــو خطا کې به خود نور او به شي

ښایست چې ناز شي او په تله کې شي
بـــــدره د زړه د مینې شور او به شي
۱۳۷۰/۱/۲۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښېرو بام

ګــورئ زمــا که شوله ساه په ختو
بــام د ښېــرو ته ده لیــلا په خــتو
لــه ډېــرې مینې که له کبره دي دا
چې مــې په ولو ده اشـــنا په ختو
هــــره شیــبه مــې دې ژړا ژړا شــي
که شي له خولې نه مې خندا په ختو
رڼا د دوه ســـترګــو یې مله ده زما
لمره چــې نه یمـــــه دا ستا په ختو

بدره څــه تنــدر خـــو به نه رالوېږي
که مې له خولې نه شي رښتیا په ختو
۱۳۷۰/۹/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويه خدايه

لويه خدايه لويه خدايه
ستا په مينه په هر ځايه
غر ولاړ دی درناوی کې
ټولې ژوې په زاری کې

***

ټول په مينه عبادت کې
يو هميش دې په طاعت کې
دا تورتم زموږ رڼا کړه
دا ژړا زموږ خندا کړه
زړه له زړه سره اشنا کړه
بې مينې ورکه دنيا کړه
چې شو مينه سر تا پايه
لويه خدايه لويه خدايه

****

چې خوشاله مو شي زړونه
ترې په تله شي ټول غمونه
د وفا نوم را ژوندی کړه
دا خزان مو پسرلی کړه
چې په کار تل د يو بل شو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پردي نور سره خپل شو
چې پردي نور له ژړا شو
ځو مره ښه چې په خندا شو
ای په هر څه کې نمایه
لویه خدایه، لویه خدایه

****

په یوه لار چې په تله شو
یوه ژبه یوه خوله شو
چې شو یو د بل په مینه
توې د یو بل، نه کړو وینه
کلکې خپلې ارادې کړو
زړه نه لرې وسوسې کړو
چې منزل ته په مزل شو
یو د بل د لارې مل شو
دا سې وخت راولې خدایه
لویه خدایه لویه خدایه

ګردیز- پکتیا

۷۰/۴-۱۸/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توبو په زیر و بم کې

غوټۍ ګل شوله د مینې د ښکلا نغمه خوره شوه
د پسرلي د وير په شونډو د خندا نغمه خوره شوه
ښتنه مې شوله مينه د هوس زنځير يې مات کړ
دنيا رنګه د بلا شوه د حيا نغمه خوره شوه
د زاهد ساقي په مينه شوه رندانو ته لار سپينه
د توبو په زيرا و بم کې د ګناه نغمه خوره شوه
وېدې سترګې شولې ويښې د بڼو پنجرې ماتې
تورتمونو د سکوت کې د رڼا نغمه خوره شوه

د راتلو په يو خبر يې چې مينه لاره څارم
بدره ما ته له پيغوره د پناه نغمه خوره شوه
۱۳۷۰/۱۲/۲۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکه

راتـــه چـې ښکاري چې دنیا دوکه کړم
مینـــې دوکـــه کړمـــه اشنـــا دوکه کړم
چې د رخسار په رنګ یې رنګ نه شومه
خپلـــو فکـــرونـــو هـــم سودا دوکه کړم
وایـــه دوکـــو کـــــې دې دا څـــه لیدلي
لکـــه پـــرون دې چـــې نن بیا دوکه کړم
د هیلـــو بـــڼ کـــه مـــې تالا ترغـــه شو
د لیـــونـــو ستـــرګـــو ښکلا دوکه کړم

د چـــا جفـــا نـــه چـــې ګیلـــه نـــه کوم
بـــدره خـــو زه خپلـــې وفـــا دوکه کړم
۱۳۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیله

ته چې وایې
لکه ما دې خدای حیران کړه
لږ څه ځیر شه
لږ دې زړه نه تپوس وکړه
چې څه وایې
بیا چې هر څه دې زړه غوښته
راته وایه
هان تر سپورو
هان تر ستغو.
لږ څه ځیر شه
لږ دې زړه نه تپوس وکړه
ځکه زړه دې دی

هنداره زما د مینې
۱۳۷۰ مرغومی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوراو وینې

لکه زما د چا په غم لمبه شو
وطن مې وسو هر قدم لمبه شو
سیوری د شوم نظر چمن کې خور شو
د ګل په شونډو کې شبنم لمبه شو
د اوراو وینو کیسې ختمې نه شوې
ژبه لمبه شوله قلم لمبه شو
ځای د څه ښنلو او توبو مو نشته
هم میخانه او هم حرم لمبه شو

بدره مجبور کړې په سر چې ښکارو
زموږه کلی زموږ چم لمبه شو
۱۳۷۱/۹/۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعور رڼا

څــو څـو که مجبـور او کـه مختار يمه
شيـخــه ســم روان پخـپــلـه لار يمه
څـه دې وې چې ستا په پلونو تلل وکړم
دا لکــه دا ستــا چـــې په اختيـار يمه
لا چـــې څــه اميــد مــې تخنــوي زړګی
لا څــو د هغــې ښکلــې پــه کـــار يمه
څنګــه ميخــانــې نه لاس پــه سر شمه
لا څــو چــې خمــار يمــه هوښيـار يمه

تلـــه د خپــل شعــور چــې په رڼا کوي
بـــدره د هغــــو يـــارانــو يـار يمه
۱۳۷۱/۱۱/۱۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امید ننبه

زه چې وایمه د ګل مینه په غیر کې د اغزي ده
رقیب وایي لیونتوب دی فلسفه د لیوني ده
د امید مینه چې نه تخنوي زړونه مو په مینه
داسې وخت داسې شېبې دي د نفرت مهرباني ده
اسمعیله ستا په غاړه به چړې بیا بیا تېرېږي
له زړګي نه د خلیل چې پاک الله سره دوستي ده
مینه مینه ای زړګیه څه په مینه مینه وایې
چې په مینه پابندي ده بې وسۍ کې زنده ګي ده

چې په ضد د زمانې د روایاتو یمه بدره
چېرته ننبه د غم وېرونو انګازه چېرته مستي ده
۱۳۷۱/۱۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خيال سکوت

جانانه وايه چې خپه په څه شوې
ښکېل د شوګير څڅوکې شپه په څه شوې
چې زړه را ښکون نه د بلنې وايې
بيا په راتلو زما غوسه په څه شوې
چې ستړې روح دې زما ستړې غوښته
د خيال سکوت کې مې نغمه په څه شوې
چې په بيان مې پابندي لګوې
نو مې په زړه کې ولوله په څه شوې

پېرزو دې نه وه چې اغزي په بدر
مينې سبا په خه ورمه په څه شوې
۱۳۷۲/۱/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کابل غمیزه

کړ مرګي په تندي ښکل
شو په وینو ســـور کابل
سترګې ډکې شوې له نم
سور پـــه وینـــو هر قدم
شو د ناستې پاڅـې غم
لاس ګریوان کې د یو بل
شو پـــه وینو سور کابل

***

د وېـــرونـــو انګـــازې
لـــورا لـــورې راخـــورې
شـــوې د مینـــې جنـــازې
د هـــر چـــا پـــه اوږه خپل
شـــو پـــه وینو سور کابل

***

پښـــه نیـــولـــې پسرلي
هـــر قـــدم ځوزاو اغـــزي
لیـــونتـــوب د لیـــوني
پـــه ارمـــان ارمان د ګل
شـــو په وینو سور کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ژبــه نــه شــوه پــه يوه
ښــه خـــوږه شوله ترخه
سمـــه لار شـــوه تاتـــره
د يـــو خـــو پـــه تغافـل
شـــو پـه وينو سور کابل

***

هـــره لار هـــره کـــوخـه
شـــولـــه تنـــگه او تياره
لاخـــو شـــاړه او سپـيـره
د پـيــړۍ پـــه تـکامـــل
شـــو پـــه وينو سور کابل

***

ډيوه مړه شـــوه د خنـــدا
ستـــــرگـــو ونيـــوه ژړا
هـــر اشنـــا شـــو نا اشنا
ټـــول خـــويـــونه د مغل
شـــو په وينـــو سور کابل

۱۳۷۱/۱۲/۱۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مست لېوني

چې هم په سترګو هم په زړه غولېږي
مســت لیونــي په یو کاتــه غولېږي
چــې غـولېدلي دي په هوښــه کې لا
په بد مستۍ کــې به څه نه غــولېږي
خپلــو ملګــرو تــه چـــې ګــورمه زه
له خپل اخلاصه په خپل مله غولېږي
چــې د ژوندون پــه مــزه نه پوهېـږي
هــم په خـــوارۀ هــم په تــرخه غولېږي

بــــدره د ښکلـو په خندا چې مړه دي
دا سې ســاده خــو ډېر ساده غولېږي
۱۳۷۲/۹/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه - ثوابونه

د ښايست د ســــپرلي مينه کې ګلونو ته شوو سترګې
چې پرې ځان او زړګی وسوځو اورونو ته شوو سترګې
شو ګيرونه مو شو ګېــــرځپلــې سترګې لا په لار کړې
د خــوبــونــو محلــونـو کــې خــوبونو ته شوو سترګې
ګناهـــونه ثــوابــي شــول، ثــوابـــونـــه ګنــاهــونــه
ځـــکه مينـــه د جنت کې دوزخــونو تــه شوو سترګې
جل وهلـــې ځواني ګرځو جــل وهــلو ورځــو شپو کې
چې پيدا مينه د ژوند کــــړو اميدونو ته شـوو سترګې

دژونـــــد نـــاوې شـوه ســرتوره د اميد مرۍ خپه ده
د خندا موسم کې بدره چې مرګونو ته شوو سترګې
۱۳۷۳/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر تار

چې مــې نظر پــه کــومه لار خوږېږي
قــدم قــدم پــه پلو د يــار خـــوږېږي
شيخــه د مرګ ګواښ راته ثـله کوي
زما خـــو سر پـه سـر د دارخـوږېږي
د وينــو سـره زمـا د زړه جـــانــانـه
د اننګيــو دې پــه قــار خــــوږېږي
دا چې پــه وار کې بې واری، واخيستم
خو بــې واري مــې هم پـه وار خوږېږي
عشــقه زمـــا د اميــدونــو ستــرګې
ستـا د نــظر پـه هـــر يـو تـار خوږېږي
ستــرګې د يـــار به شــي خـــوږې پـه بدر
چــې يې مـړې سترګې پـه ما خوار خوږېږي
۱۳۷۳/۳/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخه غمونه

ستر کې چې د کې شـــي نو وو رېږي
وريځې چې نه وي اسمان نه ورېږي
ښکاري اشنا راته وي ستــرګې د چا
چې تــاوده ز ړونه مو ســاړه ورېږي
چــې د يــادونـــو دې خــوا رړه وروي
خيــر که غمونــه دې ترخـــه ورېږي
وې دې چې څوک ليوني نشـته پکې
پـــه دې کـوڅـه کـانې په څه ورېږي

چـــــې زه به هــــم ورلره يــاد يم که نه
هغـــــه خـــو هر دم مـې په زړه ورېږي
۱۳۷۴/۸/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه خیر کړې

غم مې بیا غم د جانان دی خدایه خیر کړې
غریو نیولی مې ارمان دی خدایه خیر کړې
د وطـن مـې د ولـس پـه ژړا سـر یـم
د مـرګونو پرې بـاران دی خدایه خیر کړې
د وجـدان مـری خـپه عـاطـفـه مـړه ده
د انسان دښمن انسـان دی خدایه خیر کړې
بـلا لارې تـه چـې داسـې پـه ځیر ګوري
د ارمـان کاروان روان دی خدایه خیر کړې

تقاضـا د زمـانـې نـه پـوره کـیږي
بدر ځان پـورې حیران دی خدایه خیـر کړې
۱۳۷۴/۸/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیم نظر

هـــره ســاه چــې ساه ختلې زنده ګي ده
غــريبي ده مجــبوري ده پــريشاني ده
هــره ورځ د نهيــليــو مــا تمـــونــه
هـــره ورځ د ارمـــانـونو قــربـاني ده
دا چـې نيم نظر يې خور اوربل ته ګورم
دا زما د يار په غـم کـې ستـومـاني ده
ليوني دې خپل نظــر په کاږو مات کړي
چې تـرڅـــو د رقيبـانــو واکمنــي ده

چـــې کـوڅه په کوڅه خير غواړمه ګرځم
بــــدره مينــه کـې مــې برخه ګدايي ده
۱۳۷۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ته غونچه د ګلو يې
زه په نغمو روږد بلبل
ته د خندا شين سپرلی
زه له رنګه ژېړ خزان
ته يې ازانګه د عشق
زه په دار د حق منصور
ته يې د رڼا ښکالو
زه تورتم خوړلی يم
ته ښکلې هنداره يې
زه درکې ځان ګورمه
۱۳۷۴/۱۲/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکه ګناه

بیا دې ژړېږمه وعدې په سلګو
بیا له ماښامه دې د بوې په سلګو
یاران په ځان پورې یې چېرته اخلې
که نه اشنا دې یارانې په سلګو
بیا دې زما په اوښکو وخندلې
بیا راستنې دې کړې جرګې په سلګو
ګوره زګېروې زما د پاکې ګناه
خولې ته مې راغللې توبې په سلګو

سهار ماښام چې په کې ورک وم بدره
هغه د مینې دې کوځې په سلګو
۱۳۷۴/۲/۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خودي او بې خودي

عشــقه حيران يمـه چې څـه کومــه
هغـه کـومـه چـــې يـې نـــه کــومه
ژاړي او خاندي ســـتا يــادونه اشنا
هر څه کې خوښــــه چې د زړه کومه
د مخ او زلفو دې چې ياد کـې شمه
کلـه رڼـا کـلــه تيــاره کـومـــه
ارمـانــه بيـــا دې قـربـاني ورکوم
څـوا سويلــي ســاړه ســـاړه کومه

بدره يو غږ چې د خــودی شومه زه
د بـې خــــودۍ پـه لاره تلـه کومه
۱۳۷۳/۱۲/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلی

هلته چې څوک
چېرې زما په کيسې
غوږ نه باسي
***
هلته چې څوک
د چا خبره نه اوري
***
هلته چې سرې د شپې منګولې
د سهار په ستوني
ښخې دي لا
***
هلته چې ښکلي ستوري
خلک په کاڼو ولي
***
هلته چې مينې ته د عشق په سترګو
نه ګوري څوک
هغه،
هغه زموږ کلی دی
چې رقيبان په کې واکداره دي لا.
۱۳۷۴/۷/۱۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکي ګلونه

ټول موسمونه پســـــــرلي غواړمه
د ژوند ګلونـــه دې موسکي غواړمه

د غمــو سترګــې درته مــه شه چېرې
تل دې په ژونـد کې خوشالي غواړمه

چې وي بــې خــوده د خودۍ په مینه
ژوندي همـــــدا سې لیوني غــواړمه

د پـیغــلـــې مینــې د وربـــل ګلــونه
د احســاســاتو مــې زلمي غواړمه

یون چې تکـــــل وي د ازمون په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میـــړني قـــــــام میړني غواړمه

د نن له ســــــترګو نه اورونـــــه اوري
ګلونــــــه سترګې پــــروني غواړمه

د قام چــې مات انځور پیـــوند کړي زما
روښان، احمد ، خوشال، هجري غواړمه
۷۴/۸/۲۴

نومونه:

یون، محمد اسمعیل یون

ازمون، لعل پاچا ازمون

تکل، احمد تکل

انځور، زرین انځور

پیوند ، علي ګل پیوند

روښان، بایزید روښان

احمد ، احمد شاه بابا

خوشال، خوشال خان بابا

هجري، اشرف خان ختټک

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګنهکاره توبې

په ما وربږي چې بې واره توبې
دا مې وتلي له اختیاره توبې
د ګناهونو که لوربږي په ما
راځي مې خولې ته ګنهکاره توبې
لا ګناهونه وار له واره راځي
لا چې کومه وار له واره توبې
ګناه مې ستا په شانتې نه ده کړې
چې دې کومه تر سهاره توبې
شیخه له ما هم ګناهکاره ښکاري
اورمه ستا چې دا بیشماره توبې

عشقه دا ستا چې ګنهکار یم بدر
خود به کومه ستا لپاره توبې
۱۳/۹/۱۳۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچۍ مینه

نه پرېدي خوښۍ نه مې غمونو ته
فکـر یمــه وړی ستــا یادونـو ته
ګل یې خــو چې ګل درلره نه وایم
اورورتــه کوي دلتـــه ګلونو ته
مخ ګلاب، نظـر ګلاب، ادا ګلاب
خوب ګورم چې دانګمه اورونو ته
عشق چې نظر نه شي سپیلنو په نوم
اچـــو اورونـــــه خپلو زړونو ته

چارې اخـــر وکړلې کوچۍ مینې
وختمــه بــدره جګـــو غرونو ته
۱۳۷۲/۵/۳۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدا جدا غمونه

کله په جام او په مینا ماتېږي
زما چې تنده په یاد ستا ماتېږي
لکه غمونه چې جدا جدا وي
هسې مې زړه جدا جدا ماتېږي
د لیونو زور که دې ولیدلو
رقیبه سر دې خامخا ماتېږي
یو زما زړه دی چې هر دم ماتېږي
یو ستا وعدې چې هر سبا ماتېږي

بدره چې نه یې سوځي سترګې په ما
زما نظر پر هغې لا ماتېږي
۲۰/۱/۱۳۷۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان زړه

لیــوني زړه چې اور په ځــان اخستی
چـــا ورتـه نــوم بیا د جانان اخستی
ژوند کې چې ماته دی ډېر ګران لوېدلی
هغــه زړه تــا رانـــه ارزان اخستــی
رقیـــب په عشق بولي د مرګ سند ره
لاس کـــې یې تیغ سره قران اخستی
زړه مې افغان دی ټیټ کاته یې نه زده
خــو یې قلنګ د عشق په ځان اخستی

د خپـــــلې ورکې د کاروان په مینه
بـــدر قـــدم په بیـــابان اخستی
۱۳۷۷/۲/۲۵

د ملیار کاکړ د واده په موقع

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو نيزاره شور

شپه ده د خوندونو په خوندونو کې
جوړه زلزلــــه ده پــــه دوه زړونو کې
ساتــو بــــــه ابــادي د نـــوا کوڅې
يــــــو نيزاره شور لـرو سرونو کې
ژاړو د ارمـان مــــــاتــو منګيو ته
مـــــــوږ د خپـل نظر په ګودرونو کې
وختــــه ستا له ميني موږ تاو کړي دي
زړونـــــــه د زخـمونو په شا لونو کې

بـــــــدر زه ملـيار د هغــه بـڼ يمه
خانــــدي يې جانان چې په ګلونو کې
۱۵/۸/۱۳۷۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې تنده

د عشق په شین فصل مې ووري د لوګرو باران
د خنـــدا پیغلې راته قتلې کړې د زغرو باران

پـــه ورانـــه غاړه د ګـــودر ماتو بنګړو ته ژاړم
ورکـــوم للمې د زړګـــي ته د سنـــدرو باران

ښکلې ده هســـې کبـــرجنه که نه ښه پوهېږي
چې د غوړېو کچکول کې غـوارم د خبرو باران

غواړي دورې ستا د کوڅې خوالوتلې نه شي
د خیال کوتـرې مـــې وهـــلې پـــه وزرو باران

دا لیونـــي زړونـــه زمـــوږ د مینـــې تنده وژني
خدایه پر کلي مو رامات کـــړې د دلبرو بـاران
د تورو سترګو یو وار هم په زړونو نه لګېږي
د غرونو لاره ورکه کـــــړې د ګورګورو بـاران

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انتظار د لارې پېغلې تـه د هار په مینه
د سترګو سیند مې بهوم د مــــرغلرو بـاران

سم دم په ډاګ کې زما د خیال په ښا پېریو بدره
ووري همدا شېبه شېبه د جــادوګرو بـاران
1377.8.20

پېغله نوا

لکــه ګیلې چــې لــه جانانه راځي
خولې ته سلګۍ مې له ارمانه راځي
د مــینې شمس بیا ځورولی دی چا
خوږ مــن اواز دی له ملتـانــه راځي
حســن ارزان نه دی هـر چاته نه دی
ګرانــه سودا لاس ته پــه ګرانه راځي
زلمـی شپونکی ارمـان له ځانه وتی
پېغــلـه نـوا لـه نیستـانـه راځي

بـدره چــې خـپـر یې د مـینې ګنهم
بـاران د کـانــو لـه اسمـانه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپونکی ارمان

غم غـم د زړه تارو ، نه مې سندرې دي راتاوې
له بـامه د خيـالونو مـې کـوترې دي راتاوې
دا هسې ليونی او سترګې سترګې چې ورګورم
نـن ډېره مـوده پـس رانـه دلبـرې دي راتاوې
نوا نوا له سوزه چې شپونکی ارمان مې ژاړي
د مـيـنې له نيـزارو نـه لـوګـرې دي راتاوې
جــادو هغـه جـادو ده او هماغه جادوګر دي
خو-بيـلې نـوې نــوې څـه منتـرې دي راتاوې

جانان راتـه وې بــدره چې نږدې رالره نه شې
شاعــر يې ستا سينې څنې بخرې دي راتاوې
۷۷/۷/۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حيا مينه

يو سترګې خيال يمه د مه غـوا ړمه
د زلفو غېږه کې دې شپه غـوا ړمه
چې پــه کې و ړمه د نظر ببرۍ مې
د سترګو سيند څپه څپــه غوا ړمــه
له شــوره غلــې چــې د رګو رمــه دا
د حيـا مينــه کــې بو ســـه غوا ړمه
چې پــر هرونـــو ســره مينــه کــوم
زړه څــرا غـــان ډيـوه ډيوه غوا ړمه

د مينــــې اوره ځـه لمبــې ښکــلوه
د ښکــلا مــخ خوله خوله غوا ړمه
۱۳۷۷/۱۰/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې نیازۍ دم

کلی د شور دی دا منمه خو څوک ساز نه کوي
د زړه تارونه مې اوده دي هیڅ اواز نه کوي
ربیار رښتنی دی منم خو ملامت هم نه یم
جانانه هر چا ته خبره څوک د راز نه کوي
یو خوا ملا په موږه دم د بې نیازۍ کړی دی
بل خوا له ښکلو ادا هېره ده او ناز نه کوي
انداز د سترګو دې د باز بدل بدل غوندې دی
د زړه کوترې مو چې غلې دي پرواز نه کوي

خوا ږه له زړه رښا چې سترګو نه دې اخلي اشنا
د بدر داسې کلام څنګه به اعجاز نه کوي
۱۳۷۷/۸/۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان

دا د موسی سترګو مې نور دی جانان
د مینې هغه کوه طور دی جانان
په تارکې پټ د شومه دم د ستار
يو غلی شور غلی سرور دی جانان
زړګی یې شته خو مینه نه شي کوی
ما ته راګوري نه، مجبور دی جانان
داسې ترور وختونو واخیست پسې
چې اوس له ځانه هم ترور دی جانان

د زړه د باغ د ګلو پاڼو کې شین
لکه پر هر په وینو سور دی جانان
۷۷/۹/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب ډولۍ

سندریزه تنهایي ده د ژړا په تال سندره
را یاد پرې مې جانانه ستا یوه یوه خبره
دا به څه شي که مې زړه او سترګې او ښکې وینې راشي
د ښامارو زلفو مینه غواړي لال او مرغلره
هره شپه د خوب ډولۍ کې مې د سترګو ویده کېږي
یوه پیغله ښاپېرۍ د قاف له غرونو سترګوره
چې هغه دنیا بې حورې او غلمان نه غواړې شیخه
اخر دا دنیا هم کېږي بې یارۍ او بې دلبره؟

چې ګودر دی خو په ښکلو بې له ښکلو ګودر نه دی
بدره ما لیدلي نه دي مین زړونه بې پرهره
۱۳۷۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړګي لپه

د ځوانـۍ خمـار زما کـه سرګردان او تار په تار دی
ستا سینـه د مشکو ښـار دی د لونګو جوړ بازار دی
د زړګــي پــه لپـه وینــــــې هــر پر هـر ته ورکومه
ارمان مـخ را اړولـی وایــي پــار نــن د بهـار دی
شیـخه راشـــه چې له زړه نه داسې روغه سره وکړو
زه پــر تا چې نه لګېږم نو دا ستا پر ما څه کار دی
پـاړوګــره د عشـق غـواړي چې د مینې هوده وایي
بیـا چیچیلی کـوم مین د زړه په سر د خمار مار دی

د نــــوا پیـغلې لـه مینې ورنـه تـاوې دي چې بدره
جـوړ ارمان زما شپونکی دی دا زړګی زما نیزار دی
۱۳۷۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غزلتورو آئینې

عشــق د زمرو ســترګو ، چــې هغه لیونی نه لري
زمــورږ د زړونـو دښتې شاړې دي هوسی نه لري
شپیلۍ شپیلۍ چـــې په کې پیغله نوا ونغاړمه
کوچۍ سنـدره مـې د درد هغـه کېږدی نه لري
چې هر سهار ویده ویښیږي ، ویده خوب ته ورځي
د کلـــي د ننګ چنارونه مو مَرغۍ نه لري
لا خـــو مو مینـه ده پـه عشــق کې پرهرونو سره
چـا وې زمورږ د هـیلـو نـاوې چې ډولۍ نه لري
د غـزلتـــــورو ائینـې به در تـــه مخې تـــه ږدي
په تـامیـــن دا ستـــا شـاعـر بلـه ډالۍ نــه لـري
دیو د شوګیر زمورږ د سترګو په شپو سیوري کړي
بــدره مـودو نــه مــــو خوبـونـه ښاپیرۍ نه لري
۱۳۷۷/۱۲/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو مینه

زما خبرې نه زده
ما خو ویل درته چې
همدا په سترګو سترګو
ښه ده پوهېږو سره
ګوره !
خپه شوې اخر
چېرته د خولې خبرې
او چېرته عشق
د سترګو
۱۳۷۸/۱/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو رمې

خولې ته مو نـــه راځـي د خوند خـبره
له مـــورږه هېـــــره ده د ژوند خـبره
په ليــــونو زړونـــو مو اور لګـوي
جنګ کــې د سترګـو د اوربند خـبره
سترګــې مې پيايي چې د اوښـکو رمـې
کېږدۍ کې نغښتـې د ايلـبند خـــبره
نه زمـــوږ زړونه شـــول په غشو ماړه
نه ښکـــــلو زده کــړه د پيوند خبره

ملالۍ هـــيلې مـــو په زړو کې بدره
په مينه نغــــــاړي د ميـــوند خبره
۱۳۷۸/۲/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو شپول

لــه زړه نــه سترګــو ســره مينــه لـرم
وړوکــي کلــي کــې ښــارونه ساتم
د انتظــار د غشــو نښــه دې کــړم
د شوګېر شپول کې چــې خوبونه ساتم
لا چــې راځې ته د اغــزو موســم کې
لا بــه پــه ســــترګــو کې ګلونه ساتم
د اوښکــو مــخ وروړم ګردونو ته چې
زه پــه دې لارو کــې پلــــونه ساتم

دا خو چې ښکليه ځراغان دې خوښ دي
له مينــې زړه کــې پــر هـــرونه ساتم
۷۸/۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه؟!

وخته پوښتنه لرم
پښه نیولی شه لږ!
خیال مو د سرو شونډو کې
د زړګي رنګ وبایله
هغه د جل موسم کې
للمي ارمان ته مو خپل
باران د وینو ورکړ
اوس چې د تورو زلفو
دام کې ګیر یو
وایه چې څه به کیږي؟
۱۳۷۸/۳/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند
یو سیند دی
کله مست، د ځپو ورا سره روان وي.
داسې مست چې لبریزې نه
ساحل هم په مخه اخلي.
کله داسې شان وي تږی
چې له تندې خپل لاسونه
په دعا وي پورته کړی
د مستۍ او
شور
باران
ته
۱۳۷۲/۵/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پته

عشقه بلا دې واخلم
مینه کې تا سره مې ځان ورک کړی
راته جانان ورک شوی
درنه یې پته غواړم
***
کله ماشوم چې وم
ورکوټی ومه
چې به یوازې چېرته وخوځېدم
په نیمه لار به لار شوه ورکه رانه
او ځای پرځای به کرار ودرېدم
چې به مې ولیدل څوک
ورو ورو لمن مې د ژړا نیوله
د چا به زړه را باندې وسوځېده
راته یې لار ښودله
***
کله چې کټ مې د خوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا ځنګ لوېږ
د پرې ته وویست
تر نیمې شپې د پاڼو شور کې ورک وم
او د همدغه شور په لېچو به مې
سر ایښوده
یو وخت
خوبونه را نه
د چا د دوه سترګو
د یاد کوترې
وزرو کې و نغاړل
دورې دورې شوې
او د هسک غېږه کې
پناه شوې رانه
چې بیا مې ونه لیدل
ما مې خوبونو پسې
ان په تورتم کې د شپې
د شوګیرونو لاره ونیوله
له ګړنګونو پسې واوښتلم
او بیا به سترې ستومان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتې ته د خوب په مینه وختلم

****

همهغو شپو ورځو کې
یاد کې د هغو سترګو
له ځانه ورک شوم پسې
داسې یو ورک
چې به ویلې مې دا
چې زه هم شته یم که نه؟
خو کله کله به د درد لاسونه
په پرهرو به مې راتېر شول د زړه
او په یو داسې غرېبې
زما د زړه غوږونه ونازل
بدره زه مینه یمه، مینه یمه

***

له هغې شپې نه وروسته
هغه
غږ
هره
شیبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه مې لاس تېروي
او زه اوس هره شيبه
په هغه غږ پسې يم
ورپسې ورک يمه زه
داسې يو ورک چې ورک په ورکو کې يم

***

سلام، سلام
عشقه، سلام مې پرتا
درځنې پته غواړم
راته مې ځان وښايه
راته جانان وښايه
۱۳۷۸/۹/۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو تږی سیند

عشقه راوغځوه لاس د بنګړو خوب ويني
د زړه تارونه مې ويده د نغمو خوب ويني
زما د سترګو په هندارو د باران تصوير ته
مړاوی ګلاب مې د زړګي د وږمو خوب ويني
زما ملت ته ازميښت کې د خليل دعا ده
د وخت په لېچو هره شپه د لمبو خوب ويني
چې هره شپه يې په هندارو ځلېدل خوبونه
اوس مې د سترګو تږی سيند داوبو خوب ويني

مينه کې بدر لاس نيولی د عارفو او ښکو
دې مريدی کې هره شپه د تسبو خوب ويني
١٣٧٨/٣/٢٧

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه کوو له هر انسانه سره
موړه ژوندي یو له دې شانه سره
هره شېبه د مینې ذکر کوم
زه چې غرېږمه له ځانه سره
زه خو ظالم ورته له نازه وایم
ستم خو نه ښايي جانانه سره؟
لار د سندرو د بازار لټوي
کچکول د روح مې له ارمانه سره
زه یې دې سرو سترګو ته کېنولم
یاري د اوښکو له ګریوانه سره
جانانه بدر دې یاد پرېم که نه
تا یادوم جان او قربانه سره
۱۳۷۹/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې او رانجه

تا خو وې راځه چې نور
د سترګو لار
بدله کړو
داسې چې وه ګرانې
بیا دې ولې
سترګې تورې کړې؟

۷۹/۸/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ارمان رضا

چې دې خندا ته عشقه ما کړې ده
وواېـــــه دا ســـې ژړا چا کړې ده
مـــا دې ژړا تــــه ژړولـــــې ژړا
تـــا مې ژړا باندې خندا کړې ده
مه راته ګوره بیا په غبرګو سترګو
ســـــاده کتــــلو دې بلا کړې ده
زه پسې ځم ساقي چې تښتي رانه
ښکـــاري چې څه بلا ملا کړې ده
ستا په انکار چې هم درځم کوڅې ته
مـــا د ارمان خپله رضـــــا کړې ده
شیخـــه نو دا سمې له کومه شولې
بدر چــــې ټـــول عمر خطا کړې ده
۱۳۷۳/۱/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومه مینه

سترگـــو نیولی چې د نم لاس دی
د زړه په تار مې ایښی غم لاس دی
مینه کې عشق او جانان ګرم نه ګڼم
دې کـــې زما د زړګي هم لاس دی
دا یـــو درواغ به درته هم ووایم
چـــې د رښتیا راسره سم لاس دی
چې د ولس د لاس ښکلا یې جام دی
پـــر دې مالت تېرکړی جم لاس دی
چې رسېدلی دی د وخت ګریوان ته
دې کـــې یوازې زما ګرم لاس دی
بــــــدره ماشومه مینه ژاړي راته
جــــانان پټ کړی ترینه مم لاس دی
۱۳۷۸/۳/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب کوترې

سترګـــو ته نه راځــي د خوب کوترې
برند په ښـــو د شوګـــير باز ناست دی
د چـــا بـــه مينـــه وي له ښکلو سره
زما پـه زړه د ښکلــــــو ناز ناست دی
جانـــان په دې خپــــــه چې غږ نه کوم
زمـــا له چيغو نـــــه اواز ناست دی
ساز مې د ژوند د ښکــلا جوړ دی چې پرې
داسې مـې عشق په زړګـي ساز ناست دی
چې خـوشالي مخ په ســـالو کې نغاړي
په زړګي پټ د غم غـــمـــاز ناست دی

لاس په دعا د مينـــــــــــې رب ته بدر
ستا د ښــــايست پر جای نماز ناست دی
۱۳۷۸/۳/۳

لعل پاچا ازمون ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خواله

اشنا پوهېږې به خپه یمه ډېر
هغې شېبې راته زړګی خوړلی

***

دلته کې هر څه د رواج قرباني
بس تش نامه د محبت پاتې ده
دلته کې مینه هم د زور خبره
دا کمزوري لا په قوت پاتې ده

***

دلته لا موږ په ته او زه یادیږو
دلته ارمان د فرید سر خوړلی
دلته کې وینه لا په وینه مینځې
افغان خو مړګ ته د افغان وتلی

***

ستا د خندا دې ائینه کې اشنا
زه یې ښه ګورم د ژړا انځور دی
خواری خوړلی چې یې نه پېژنو
دې کې زما دې کې دا ستا انځور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دا ستا ژړا په ځان خندا ګڼي چې
پرېږده چې تل دې په خندا سره خوري
د محبت په نوم نفرت چې کوي
پرېږده دا خلک دې چې لا سره خوري

***

دوی دي د غرونو لا د ښار خو نه دی
دوی لا د ژوند په مانا نه پوهېږي
دوی لا له ژبې کار د تورې اخلي
خدای که ټول ژوند په مینه و پوهېږي

***

منم د تورې او قلم ژبه ده
توره تېره قلم کې ساه نشته
دا پښتانه دي ګنهکار پخپله
که نه پښتو کې هیڅ ګناه نشته

۱۳۷۹/۵/۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندګلوي

یو اشنا درپېژنمه
چې له خپله ځانه ورک دی
سختهٔ پر نه شي زغملای
په خوی کروړ په زړه نازک دی

***

هره ساه یې مینه مینه
ژوند یې مینه کې اغږلی
چا له مینې دی پوښتلی
زړه یې لاسو کې نیولی

***

نه په ژوند نه یې په خوند دی
د ښکلا بس په یو شرنګ دی
مینه مینه مینه غواړي
له بې مینې ژونده تنګ دی
کمزوري یې بله نشته
بس یو دا چې خالي لاس دی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم قوت چې ځان کې ويني
هغه مينه او احساس دی

***

د جانان په تصور کې
کړي د مينې ماڼۍ جوړه
غلی غلی ځانته ژاړي
شي او به له سينې کروړه

***

ملګري او مينه پالي
ورته ګرانه يارانه ده
چې کوم يار خوشاله ويني
وايي مينه همدغه ده

***

پرون وسو نن سوځېږي
د ده برخه سوځېده دي
ازادي ازادي وايي
خو لاسونه يې په خوله دي

***

د چا او ښکې راشي غم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانته ګوښې بې وسۍ نه
د ده سترګې شې را ډ کې
اشنا ډ برې خوشالۍ نه

***

چې دا خپل زړګی تسل کړي
کله کله توري نغاړي
د شعر پېغله کړي راخپله
مینه مینه ورنه غواړي

***

بدر ژر د پیژندو دی
نه غرېږي نه د کار دی
طبیعت کې نازک رنجه
زبېږ په رنګ په وجود خوار دی
۱۳۸۰/۱۱/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مزل مزل کې اوښکې

همدا دعا کوم، چې خدایه ډېره زنده ګي
راکړې په زړه دا سې یوه وېره زنده ګي
ماشوم زړه مې ګرم نه دی دا چې نه اخلي زور
وهمونو نه وه ډکه زما تېره زنده ګي
نه شاته بېرته تلای شي او نه مخته کومه لاره
یوځای کې سړی دا سې کړي راګېره زنده ګي
چې تا ګورمه کله دا خپل ځان شي راته یاد
چې ته نه یې جانانه ده مې هېره زنده ګي

مزل مزل کې اوښکې نوره هیڅ هم نه ده بدره
چې کله یادومه خپله تېره زنده ګي
۱۳۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېره

د ماشومتوب هغسې
يوازيتوب
او شپې نه
کرکه لرم
يوازيتوب
او
شپه ده
چې زړه کې
وېره
کړي.
۱۳۸۱/۱۲/۱ شپه

ګران اسدالله غضنفر ته

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

ستـــړی د دې ژونـــد لـــه هـــره چـــاره یم
یار مـــې شته عجیبـــه ده بې یـــاره یم
بیـا بیـا چې دا ستـــا لمنـه نیسمـــه
عشقـه تـا ایستـلـی لـه بـل کـاره یم
ښکلـی یو تـړون مـې دی ولـس سره
دې مینـه کـې لـرې لـه سـرکـــاره یم
کار د زړه کې پام چې مې ونه پوښتئ
دې مجبـوری ویستـــی له اختیاره یم
لویه ده د خـــــدای دنیا خو زه په کې
بـــې کلـــــی بې کوره او بې ښاره یم

ډېر به وايي ډېر بــــدره مئیـن نه دی
زه خـــــو هـم روان پر دغــــه لاره یم
۱۳۸۲/۲/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې حق

منم چې ما سره دې نه رغېږي
خو دا ته نه يې
راته يې ګرانه د بره
د رسره مينه لرم
او زړه مې غواړي هر نظر ته دا ستا
جانه لوګی لوګی شم
درځنې وګرځمه
خو دا يوه خبره
زما له زغمه وتې
خو دا يوه خبره
درسره نه منمه
خو دا يو حق درلره نه درکوم
چې راته وايې هر وخت
ما سره مينه مه کړه
ما سره مينه مه کړه
۱۳۸۴.۲.۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کابل ښار کې د وربې د میاشتې د 14 نېټې د چاودنې او د بې ګناه ولس د شهادت په ویر کې

د کابل غم

زمـــوږه زړونـــه دي چـــې چـــوي د غـــمونو سر ته
ربـــه یو داســـې زړه دې رانه کړ چې غم پکې چوي
پـــر مـــا د مینـــې او ښکلا پیرزو د هیڅا نه شتـــه
کابل چې ښکلی شي لږ ساه واخلي بیا بم پکې چوي

۱۳۸۱/۲/۱۴

ښاپېرۍ

ولې حیرانېږې، چې درګورم
بسم الله وایم
تا مګر دا نه وې:
ښاپېرۍ یمه؟

۱۳۸۱/۵/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

تږی ګریوان

ښــــه مـــې ګـورې، ډېر ارمانه ستـړی یم
مـــه مـــې لټــوه جـانـانــه ستـــــړی یم
نه مـې شته سکـون، قرار مې نشته دی
ډېـر لــــه دې مکـان زمـانــه ستـړی یم
ځــه کـه سره لمبــــه رالـره ځمکه شوه
ستـــا د لاســه هـــم اسمـانـه ستـړی یم
وچې مـــــې چینـې د سـتـرګو نـه ګـورې
تــږی، لـه دې خپـل ګـریوانــه ستـړی یم

دومـــره بـدره ستـــړی لـه چا نـه یمـه
څومـــره چــې لـــه خپله ځانه ستـړی یم

۱۳۸۷/۲/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېونتوب مبارکي

ژړا زمـا بـه پـه مـزار کـې کوې
د بوې به بلې هر یو وار کې کوې

هغـه زمـــا د زړه لـه واکـه نه دی
ته چې د سترګو یو ګوزار کې کوې

عشقه ته هم زما د زړه په خبر یې
دا بې واري چې ته په وار کې کوې

پټ په کې ښکاري دې اقرار په مینه
کومه خبره، چې انکار کې کوې

ښېخه په دې کې دې بس نه یمه زه
ته، چې خبره د زړه کار کې کوې
هغه خبـــره دې رښتیا ښکاريږي
پټه یې هر چا نه، چې ډار کې کوې

وا مبارک دې لېونتوب شه بدره
خبرې ځان سره په لار کې کوي
۱۲/۹/۱۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

دباران انځور

ما خپل قلم
اشنا
له وریځو ډک کړ
تا د باران رانه
انځور غوښتی و
۱۳۸۷/۳/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

اوښکې مې په سترګو کې د ننه پرېږي ژوند
دا خو ستا له مخه مې خوښېږي ژوند

هره لاره ستا منزل ته رسي خو
لار په لاره ما سره سوځېږي ژوند

خومره، چې ترخه شي لا خوښېږي مې
چا ویل، چې نه به لا خوږېږي ژوند

راشه یوه خبره مې په زړه کې ده
راشه، چې خبره پاتې کېږي ژوند

یار شته دی خو زړه کې چې دا هم نه وي
ځای په ځای ولاړ دی که تېرېږي ژوند

زړه ته بدرګه دی خو چې راشې ته
دا لېوني خوښ دی، چې د برېږي ژوند
۱۳۸۸.۵.۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړه

پېژنم يـــې ښـــه جانانه ما ته معلومېږي، زړه
وايې خلـه نور ستا دې وي له تا سره جوړ ېږي زړه
دا منــــــم زمـــا دی خو له ما سره رغېږي نه
عشـــقه دا خو ته يې چې په ژبه دې پوهېږي زړه
تا پســـــې اوبه اوبه، اوبـــه شولو که ګورې يې
دا دی اوښکې اوښکې مې له سترګونه توېږي زړه
ها چې ماشـــــومان وو لا او لاس نيولي ګرځېدو
پوه به شوم، چې هر نظر سترګې کېږي زړه

بدره ښـــــــــه يې پېژنم يو عمر مو ژوند کړی
تېر به شـــــي له ما نه خو له عشقه نه تېرېږي زړه
۵، ۲، ۱۳۸۸
د شپې لس بجې، کور

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظلم

په دې زه نه پوهېږم
دا ظلم ولې کوي
دغسې ولې وايي
چې زه يوازې يمه
خير !
ورته به څه ووايم
هغه خبره نه ده
ښايي ما نه پېژني
ښايي هغې زړګيه
چا سره ستړګې جنګولې نه وي
او دا ورته ښکاري نه هيڅ
چې زه يوازې نه يم
زما په زړه
زما په ذهن
او په خيال کې يوه دنګه اوسي
چې په هر دم او قدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

همیش وي مله راسره
راسره خاندي او خبرې کوي
له دې یادونو سره
ما ته مې ځان یوازې نه ښکارېږي
خو هغه ظلم کوي
او بس همدا
یوه خبره یې ده
چې زه یوازې یمه
خو زه یوازې نه یم
ما سره مینه مې ده
۱۳۸۸،۲،۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

وروسته له شلو کلو
په خپلې کړې دعا
منې!
چې د پریم پښېمانه ګلې
***
له چا نه ومې پوښتې
د پر مې نږدې ومونده
هغه شېبه په زړه مې نور وورېد
سترګو مې د هغو شېبو
رڼا رڼا په انځورونو شولې
***
هغه شېبه هم راته یاده شوله
چې تا د خپل حسن
غرور ته مخ کړ
او پر ما تندر پربوت
زړه مې ټوټې ټوټې شو
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مې د خپل زړګي ټوټو ته ژړل
او د همدې اوښکو بهير په شپو کې
ټوټې ټوټې زړګی مې
جانانه لپه شوله
هغسې لپه د ښېرا
چې نن پښېمانه يم پرې
۱۳۸۲/۸/۲۷
کندهار، نوی ښار

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان زړه

عشقه ښه ګورې، پرهرونو نه، چې جوړ دی زړه مې
چې مېلمانه لري نو مه وایه، چې سوړ دی زړه مې
اوبه او به خو بس جانانه یو په تا پسې دی
کنه غمونو د دنیا ته خو کروړ دی زړه مې
ورته د ډار او د دېوانو کیسې نه کومه
هسې نه ویې وهي و ېره لا خو ووړ دی زړه مې
خلک دا وایي، چې اخر کې هر څه زړه ووهي
یو څوک خو ودې وایي ماته عشق نه موړ دی زړه مې

ږیره کې سپین و ښتـه منم چې و بـرولـی یمه
خو بد ره دا منلی نه شمه چې زوړ دی زړه مې
۱۳۸۸/۲/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې شپې

راځــه که ګـورې یــې خوبوړې شپې دي
تیارو کــې نغښتې اشنا سترې شپې دي
وې دې، راځـــــم او بیا له هغې شپې نه
خوب مې له سترګو ځنې وړې، شپې دي
زړه مــې دې سیوري ته چې غواړم همیش
عشقــه لــه غېږ مــې دې راوړې شپې دي
ارمــانــه ستـــا ســودا اخیستــی یمــه
زمــا د ژونــد ډېــرې نیمــګړې شپې دي
منــم کــه سختــې دي خــوږې خو هم دي
د مینــې غېــږه کــې مــې کړې شپې دي
پــه انتظــار انتظـار بـدر دا ستـــــــا
پخپــــــلو اوښکو رڼې کړې شپې دي
۱۳۸۸/۹/۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

منم، چې مخته تر دې
ته، خوښېدې مې زیاته
راته وې ګرانه د پره
خو دا احساس مې کله کړی نه و
داسې مې هیڅکله ګڼلې نه وو
زړه مې د غسې درزېدلی نه و
کله یې هم داسې خبرې رانه نه وې غوښتې
***
پرون سهار کله همدا ، چې ته مې ولېدلې
د زړه درزا نه وایم
راته تر هر وخت او تر هر چا اشنا
ښکلې ښکاره شوې د پره
ما داسې ښکلې
کله لېدلې نه وې
ستا دا ښکلا جانانه
شوه زلزله مې په بې حسه زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسې تږوله ورځ ماښامه پورې
زړه تخنولمه، له ما نه يې خبرې غوښتې

***

ماښام ناڅاپه غوندې ځير شومه، چې
بهر رڼا ده، هر څه سپين ښکاريږي
هسک ته، چې ومې کتل
سپوږمۍ د ځوارلسو وه
ما د سپوږمۍ څېره کې ته ولېدې
زړه مې بيا وسکوندلم
بيا يې خبرې غوښتې

***

خوب کې مې وليدل، چې
زه په رڼو اوبو کې ژوند کومه

***

سهار، چې پاڅېدلم
پوه نه شوم ولې يو دم
زړه کې له تا سره مې
احساس د مينې وکړ.
١٣٨٨د ليندۍ ١٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې، مینه او کرکه

تا چې له مینې، مینې وپوښتلم
او ما په ډېره مینه وویل درته
چې زه مین پخپلو سترګو یمه
له خپلو سترګو سره مینه لرم
خو ستا نمجنو سترګو
کرکه مې راوسته له خپلو سترګو
وې مې چې کاش کله مې سترګې نه وې

د چنګابښ شلمه ۱۳۸۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

يادونه:
په ۱۳۷۷ هجري لمريز کې زما د منظومو کرښو يوه ټولګه د ننګرهار ښاغلي اسمعيل يون په زيار چاپ او خپره شوه ، دلته له هغې ټولګې څو بېلګې بيا راوړم.

د خپل پلار په وير کې

ورک په ورکو کې

شپېږ شوې تېرې
کلونه تېر شول
خو مې په زړه لکه د نن ورېږي
په يادېدو کې دې نن
په زړه مې غم راپرېوت
سترګو مې اوښکې وکړې
درپسې ومې ژړل
په زوره زوره هسې
چې چا په چا پسې ژړلې نه دي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلو اسرو واخیستم
چې دې مزار ته درشم
چې دې زیارت وکړمه
زه له کلونو وروسته
ځکه کلونه کېږي
چې ستا له مړینې وروسته
زه له خپل ځان او له جهانه ورک یم
یو داسې ورک چې ورک په ورکو کې یم
غواړم د سترګو اوښکې
دغه رانه
دغه ګلونه ستوري
دغه ځولۍ مې د غمونو خپله
ستا په مزار باندې راوغوړوم
سم دې له ځانه سره وژړوم
درته کیسې مې د دردونو د غمونو
تېرو هېرو وکړم
هغه کیسې چې ژړوي مې هر وخت
هغه کیسې چې ځوروي مې هر وخت
هغه کیسې چې راته تا یادوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کیسې

هغه کیسې چې په کې ورک یمه زه

یو داسې ورک چې ورک په ورکو کې یم

۱۳۷۰، ۱۲، ۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروركي لاروي

بېګاه خوب کې مې لیدل چې
یو لاروركى مسافر يم
نالیدلي لور ته خوځم
په مزل يم
د شپېو په تېرېدو کې د يو ګڼ ځنګله و مخ ته
ځان مې مومم
په فکرونو کې ډوبېږم
هرې خوا ته
د سترګیا له ډک نظره
بس اوتر اوتره ګورم
لټومه يوه لاره
له ځنګل نه د وتلو
خو چې هرڅومره زه ګورم
لاره نه شته په ځنګل کې
له ځنګل نه د وتلو

***

له فکرونو ځنې وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه هیله مې په زړه شي:
کاشکې یو تن دلته وای خو
چې پوښتلی مې وای دومره
له ځنګل نه د وتلو
کومه لاره چېرته شته ده
او که نه شته.

***

په همدې هیله کې ومه
چې یو څو تنه له لرې
راښکاره شول
سم چې ماته رانږدې شول
ترې مې وپوښتل په مینه:
چېرې د رومئ کوم پلو ځئ؟
لکه ما غوندې لار ورکي خو به نه یئ؟
یو تن ماته رانږدې شو
د سترګیا له ډک زړګي یې راته ووې:
دا ځنګل زموږه کور دی
له مودو په کې اوسېږو
لارې ګورو د وتلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منزل پلو خوځېږو

***

ما چې وکتل دوی هم وو
لکه ما غوندې لاروکي
زما هم ډېرې مودې شوې په کې تېرې
په لټون د یوې لارې د وتلو.
د مودو په تېرېدو کې
لکه ما غوندې لاروکي
یو په بل پسې راتلل او زیاتېدل به
د ځنګل د ونو شمېر ته
ټول په یو مقصد روان وو
یوه لار مو لټوله
له ځنګل نه د وتلو
خو پیدا مو چېرې نه کړه
هسې لاره چې ځنګل نه په وتو شو
حوصلې مو شولې تنګې
جام د صبر مو نسکور شو
یوه پرېکړه مو په ګډه سره وکړه
د ځنګل د سوځولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مو پورې په ځنګل کړ
ټول ځنګل لمبه لمبه ايرې ايرې شو
او لوګي ترينه ختلو
په جامو کې ځاييدم نه له خوښۍ نه
د ځنګل په سوځولو
تماشه کې د ځنګل د سوځېدو وم
چې په ما له کومې خوا نه
سرې لمبې شولې راتاوې
يوه کړيکه مې له خولې نه رابهر شوه
او راويښ شومه له خوبه
په فکرونو کې مې ډوب شوم
په لار ورکو کې ځان ورک راته ښکاره شو

***

شېبه پس ته چې ويده شوم
يو سپين زېرى
چې يې هرڅه هرڅه سپين وو
له وېښتو نه تر نوکانو
خداى خبر له کومه راغى
همهغه ايرې ځنګل کې

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لوګي ترینه ختلو
زموږ خواته رانږدې شو
له یو سوړ اسویلي وروسته یې دا ووې
دا مو څه کړي دي خوارو ؟
زه نږدې شوم ورته ورو ورو مې دا ووې
له ځنګل نه د وتلو
مجبوري نه او ر مو پورې په ځنګل کړ
د منزل په لورې یون ته
بیا یې دا پوښتنه وکړه:
چیرې د رومئ کوم پلو ځئ؟
موږ په ګډه ورته ووې:
د ښکلا او محبت ښکلې دنیا ته
بوډا دې باندې، چې پوه شو
له ډېر قهر او غوسې یې
موږ ته ووې:
همدغه ستاسو منزل و
همدغه ستاسو دنیا وه
چې مو وسوه
چې ایرې شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکلا یې نوره نښته.

***

چې سهار ویښ شوم له خوبه
په فکرونو کې بیا ډوب شوم
ساده ګي پورې د ځان او د لار ورکو په خندا شوم
یو افسوس مې په خپل ځان او په لار ورکو باندې وکړ
او بیا داسې د امید له ډک زړګي نه
په دې خواست شومه له خدایه:
چې لار ورکي دې هوښیار کړي
هوښیارۍ سره دې سم په سمه لار کړي
ګنې داسې که ونه شي
نو د دې ځمکې پر مخ به
نور لار ورکي خلک
تړو له ځمکه سره لمبه کړي
تړو له خاوره به ایره کړي
او منزل د خپل ارمان به کړي
په خپلو لاسو خاورې
۱۳۷۱/۱/۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلی

زموږ کلی
دا د دنګو غرونو شاته
که دې زړه وي
چې ته راشې
د زړګي پردې دې خلاصې کړه په ځير شه
او بيا وګوره په مينه:
يوه سره د وينو ليکه
غځېدلې ده له غرونو
چې تر کلي پورې رسي
۱۳۷۳/۱/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

يأس

ښه مې په ياد دي اشنا
چې به پخوا
کله زموږ کلي کې
د ټوپک ډزې وشوې
د رېبمه ورځ
د يو ماشوم هلک په غوږ کې مو
د کلي ملا
ډېرې خوښۍ نه اذانونه کول
***
خو اوس زموږه همهغه کلي کې
د خنداګانو او خوښيو کلی
د ټوپک ډزې کېږي
او په همهغه ورځې
زموږ د کلي ملا
آن له چړګبانګه تر ماښامه پورې
د سر په سر

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

پەوینو سرو جنازو
چې هدیرې ته راځي
کوي لمونځونه
ژاړي

۱۳۷۳/۱/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ارمان

چــې د زخمونو په دردونو اوړو
مــــوږه د ښکلو په کبرونو اوړو
مینه زمــوږه د عــــمـرونو سفر
په بـلا زلفـو بــلا غـرونو اوړو
لا چـــــې حیا یې د کتو وساتو
لا یـې په سپــورو نظرونو اوړو
زمـــــوږه لاره پــه اغــزو وتـلې
دا یــو ارمان ! چې په ګلونو اوړو
قــــدم چې اخلو ثوابونو پسې
قــــدم قـدم په عـذابـونـو اوړو

بـدره چې لارې رانه ورکې دي خو
پــه سپین سهار په مابنامونو اوړو
۱۳۷۳/۲/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شوګیرونو لښکر

ژوند مــې یو سیند هسې څپې څپې تېرېږي او ځي
ګـــــورم ساحل ســـــره ټکرې خوري ماتېږي او ځي
اوس دې یـــــادونــه هــم جانانه ستا خویونه کوي
راغلــي نــه وي لا چـــې بېــرته بیا ستنېږي او ځي
د شـــوګیـــرونـــو د لښـــکر د نـــظـــر تاب نــه لري
خوب مې تر سترګو پورې راشي خو وېرېږي او ځي
چې کــو مې ښکلې مې زړه واخیستلو اور یې کړلو
نن یــې له تــاوه ځنـــې خپله څنګ ته کېږي او ځي

بــدره چـــې وایـــم د اشنا مـــخ کې نور نه وایم څه
هــره خبــره چـــې کـــومه خپـه کېـــــــږي او ځي
۱۳۷۵/۳/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غشو تنده

داسې چې ډېر ډېر په ما ګران دی زړه مې
زما خو نه دی د جانان دی زړه مې
تورې تېرې پرې هر نظر پرېوځي
د وينو کور افغانستان دی زړه مې
ستا د نظر د برېښو کو هنداره
د ښايستونو بيابان دی زړه مې
راشه د غشو تنده ما ته کړه پرې
څپې څپې رود روان دی زړه مې
دی د غمونو حسرتونو جهان
غريب يې مه ګڼه لوی خان دی زړه مې
بدره چې وينې وينې خاندي په کې
په پرهرونو چراغان دی زړه مې

۱۳۷۵/۵/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

حلقې حلقې سترګې

ستا د وعــــدې لــــه انتظــــاره سره
لارې دې څــــارم لــــه ریبــــاره سره
راشه چې سترګو کې مې ګل شوې اشنا
سینــــه مــــوښــــم له هــــره خاره سره
حلقې حلقــــې مې انتظار کړې سترګې
هــــــــــــره شپبه مې ده له داره سره
داســــې بــــې واره دې راوکتــــلې
چــــــې شوم بې واره سم له واره سره
مینــــــــــې دې داسې لېونی کړمه زه
چې هیــــــڅ مې نه لګي هوښیاره سره

بدره اشنــــــا وروستي دیدن کې ووې
مینــــــه څــــوک نه کــــوي له خواره سره
۱۳۷۵/۸/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژړا په تال کې

۱۳۷۵کب

که تېروم دانه وانه زنده ګي
جوړوم خيال کې شاهانه زنده ګي

مرګه له تا سره د مينې په نوم
ده يو ښکلې بهانه زنده ګي

په ګريوانه لکه د اوښکو لړۍ
تېرېږي ځي دانه وانه زنده ګي

خوښه دا ستا چې څنګه ژوند خوښوې
زه خوښوم عاشقانه زنده ګي

غله نظرونه ورته دا سې اوړي
لکه وي ستره خزانه زنده ګي

د يار له سترګو نه چې ګوري لارې
غواړمه دا سې جانانه زنده ګي

بدره چې تال کې د ژړا يې وايم
ده د غمونو ترانه زنده ګي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره شپه

تیاري دي له سهاره تر سهاره توره شپه ده
په موږه بدنصیبو دوامداره توره شپه ده
بنګړو ته دې شرنګ ورکړه چې دې وپېژنم یاره
ده لار له لارې ورکه لار په لاره توره شپه ده
بلا د زلفو اخلو چې په لاره ځو د زلفو
د عشق د لیونیو خو تر داره توره شپه ده
نه جام نه صراحي شته او نه شور شته د بنګړیو
په موږه مینه خوارو داسې خواره توره شپه ده

دیدن ارمان چې راشي بدره دا سندره بولو
چې خوارې سترګې ګرځو لا اغیاره توره شپه ده
۱۳۷۵/۱۲/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

خال دې له سجدې او له کعبې وایي
سترګې دې له جام او میکدې وایي
هغه شم اشنا او که په دغه شم
هر یو له خپلې عقیدې وایي
نه منم له شیخ سره یې نه منم
شپه د پسرلي کې له توبې وایي
بیا یې مې ملا کوم لو رته بیا یې مې
ما ته دې جانانه له کوڅې وایي

بدره لیونو سره چې خوښ یمه
مینه یې چې غواړي له هغې وایي
۱۳۷۲/۲/۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا تصویر

اشنـا تـه خاندمـه دنیا تـه خاندم
د غـریب خـوله یمــه هرچا ته خاندم
د اوښکو اوښکو په هندارو کې مې
موسکی تصویر ستا د خندا ته خاندم
ستا مجبـوری، نـه عشقه نه پــوهېږم
چـې چـاتـه ژاړمـه او چـاتـه خـاندم
پوهېږې ستا وعدې چې څنګـه ژاړم
کـلـه بیګـاه کـلـه سبـا تــه خـاندم

جــانـانـه بـدر چـې میــن یـم پـر تـا
تـا تـه بـه ژاړمـه او تـا تـه خـانـدم
۱۳۷۲/۱۱/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه هنداره

د وينو ستوري له مداره نيسم
د زړګي درد مې له پرهاره نيسم
بازار د ښکلو کې چې څه کومه
دې غلام زړه ته مې باداره نيسم
قاتل نظر انځوروم د اشنا
ځکه د زړه ورته هنداره نيسم
زه يمه داسې لېوني ملګرو
اوښکه مې سترګو کې ايساره نيسم

نن مې نظر نظر کې اوړي بدره
چې هر نظر ، نظر کې لاره نيسم
۱۳۷۲/۱۱/۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزې

نظر، چې واړوې خو ډېر خلک دي
د مينې ور چې دي په شمېر خلک دي
د هر چا هغه وخت کې پام شي ورته
چې افغانان له سره تېر خلک دي

***

وايي غلط شوم او بيا بيا ورګوري
يو څوک د يار د مخ خالونه شماري
له خپله ځانه پسې ورک چې ښکاري
زړه مې دا ستا د ياد پلونه شماري

***

چې بې سته د جنت په لوري نه ځي
پښتانه خو د پښتو د پت په پله ځي
نورې لارې که هم وتې دي منزل ته
زه په هغه لاره ځمه چې مې زړه ځي

***

دا وختونه که نغمې نغمې د نور شي
نصيبونو کې زموږ سور تنور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بد نامه وي د مينې، ليوني وي
بدره کلي کې زموږه هغه چور شي

***

چې له سترګو نه په زړونو پريوتلي
ليوني دا سې مقام ته رسېدلي
ښکلو راشئ د غرور سرونه تيټ کړئ
لوی لوی غرونه مو ليدلي نړېدلي

***

بيا ګرد جنې، چې کوڅې مو د زړګو دي
ګودرونه د نظر په وچېدو دي
په چمن کې د ګل سترګې شوې نمجنې
چې اغزنې فضا ګانې د سپرلو دي

***

د ليونتوب ټولې کانې کومه
تا ته دعا ځان ته ښېرې کومه
مينې حيرانې سترګې څه را ګورې
څه چې کومه ستا د ښې کومه

***

څه شو جانانه که ارزان خرڅېږي
مينه کې زړونه په تاوان خرڅېږي
چې يې خندل هوسپرستو پورې

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه له مینې نه قربان خرڅېږي

***

زړه مــې لوګو او اسویلو ونیوه
ستـــا د خندا د اور لمبو ونیوه
د خپل ارمان په وینو سور لیوني
هغــه دې مري بدر سلګو ونیوه

***

سترګو نــه په غم کې اوښکې تویې شي
راشـــــي زما اوښکې خوشالۍ کې هم
تاب که مې دې وختـــه د قید نشته هم
تنګ مــې شي زړګی ستا ازادۍ کې هم

***

د عشق انځور د سترګو جنګ کې نغښتی
زمـــوږه ژوند د وینـــو رنګ کې نغښتی
دا سنـــد ریـــــز د ګـو درونـو ښایسـت
د منګو شـور د بنګړو شرنګ کې نغښتی

***

لا زما پــه ژبه چې شپیلۍ شپیلۍ غزل شین دی
غره کــې د زړګي زما د زلفو دې ځنګل شین دی
دا شاړې کوڅې لارې چې ماته شاړې نه ښکاري
لا خـــو هر قدم کې یې زما د اشنا پل شین دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پــه خپــل وطــن وطن وطن ژاړم
د یــار ســالــو د ځــان کفــن ژاړم
د پسرلي کاروان په لاره لوټ شو
ګلـــــــونه ژاړمه ګلشن ژاړم

***

په لګېدو چې وې ډېوې مړې شوې
د انتظار غېږه کې شپې مــړې شوې
خوند په سبا کې د سبــا چې نه شته
د ژوند بــاور هغه وعدې مړې شوې
۱۳۷۴

***

وعدې د نن چې په سبا تېروي
هره خبـــــره په خندا تېروي
مینه کې بام ته د کبرونو خبرې
هـــــــره روا په نا روا تېروي

***

چــــې کوڅې د یار د مکر خندا واخلي
لیـــونـــــي به لیـــوني په کاڼو ولي
لا چې سر په سر رندان جامونه تش کړي
لا پـــه ســر ســر بــه ساقي په کاڼو ولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دا وختــونه که نغمې نغمې د نور شي
نصيبـــونو کې زموږه سور تنــور شي
چـې بـد نامــه وي د مينې ليوني وي
بـدره کلـي کـې زموږ ه هغه چور شي

***

د اور پــه څپــو ځنګېدلې ځواني
سوځوو خپــله سوځېدلې ځواني
ست تــه کټلي مو د سترګو د جام
ګرځوو ځکـــه جل وهلې ځواني

***

څه مې پوښتې له اغاز او له انجام
چې مـې ګـورې همـد غـه يمه تمام
سراســر زه لېونی يم ليونتوب يم
سراسـر مې نه سکون شته نه ارام

***

واړوه کاتــــه دې ښه ترخه اشنا
هغه کوه غواړي چې دې زړه اشنا
بدر ته دې هــو چېــرې ونــه کړله
ودې سبـځه تول عمــر په نه اشنا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه چې ګرځو دا سې خوارې سترګې
د ساقــي خپلــې دي خمــارې سترګې
زمــوږ پـــه حـق دا فيصـله شـو بـده
ملګــرو ګرځــو چــې لا چــارې سترګې

***

عشقه ستا په غېږه کې د خوب دعا
شــوې ده زمـــا د ليــونتــوب دعـــا
کــوم خلــک چې ګورې ليوني ګرځي
شــوې د هغـــو د مينتــوب دعـــا

***

کلــه پـــه جــام او په مينــا ماتېږي
زمـــا چې تنده ياد کې ستا ماتېږي
د ليــونـو زور کــــــه دې ولېـد لو
رقيبـــه سر دې خامـــخـا ماتېږي

***

د ژوند چې ټولې ورځې شپې وژاړم
بــې وفـا ځــومره دې وعدې وژاړم
چــې دې خــوارږه يـــادونه وخندوم
زه به غــمــونـه دې پـــه دې وژاړم

***

عشقه چې ستا په نوم مجبور بنه دي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا لیــونــي زړونــه نا ســور ښــه دي
چــې د رښتیا په مینه دار ته درومي
بدره یـــاران لکــه منصــور ښــه دي

***

عمــري قیــدي یــم د ژړا زه خنــګه وخانــد مه
چې خوله مــې نه شته د خندا زه څنګه وخاند مه
دا خــو چــې وایې په بې نمو سترګو مه راګوره
بــدر چــې ستــا غواړم رضا زه څنګه وخاند مه

***

شک د وفا شته دی که هم ښکلو کې
مــوږه په یقیــن یې د وعــدې ورځو
دا چــې هــره لاره پــه منــزل وځــي
خو ښــه مــو په هغه که په دې ورځو

***

مینې چې نوم دې ښه په شور اخلي
د غســـې زړونــه به خود اور اخلي
جانان راګوري خو چې سم نه ګوري
بـــدره زړګی به مې څه زور اخلي

***

دا چې پوه شوم په بیګانه او سبا نه
ما لـــــه عشقه ژړا زده کړه خندا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــدره دا سې جنتي ګناهکار نه شته
چـــې دې ټول عمر ثواب کړي ګناه نه

***

مینــــې ته هر قدم مجبور زړګی
په دار زنګېږي مې منصور زړګی
ستـــا د ستم دا مهرباني سترګې
چـا ته مـې وښیـم نا سـور زړګی

***

سینـــــدونه ژاړمه د جال په لمن
اورونـــــه ګرځوم د خیال په لمن
بخت چې د خپلې مینې ژاړم بدره
د خیر ګراني شوله د سوال په لمن

***

د دنیـــا که د حالاتو هر څه تول وي
د ملنګو یو امید وي بل کچکول وي
رقیـبان له بدره دا سې تاو را تاو دي
لیـــــوني ځنې واړه لکه راټول وي

***

لا غوســـه غوسه شه قهرېدلې راته وګوره
ټکنـــــــده غرمه شه قهرېدلې راته وګوره
لا مې منصوري خماري تنده اورنۍ چې شي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا د دار نشـــــــه شه قهرېدلې راته وګوره

***

جانانــه ستا نه به همدا سې لور په لور ګرځم
چې ملنګي مې غوره کړې کور په کور ګرځم
پـــه پر هرونو چې د خوږ زړه ارمانونه وځي
څـــه خو به وي، چې زه په تمه د ټکور ګرځم

***

چې خوښېږی مې خونکارې سترګې ستا
کــوي زړه تــه زمـــا لارې ستــرګې ستا
مـــا پـــه خوب کې ته لیدلې چې ویل دې
لیدا ی نه شــم بــدره خوارې سترګې ستا
۱۳۸۸/۱۰/۲۱

***

لا به خنــدومــه دې لا چـــې ژړېـــــدا ی شمه
ستا له تصور ســـــره تــا تـــــه رسیدا ی شمه
جــام د دنیا بـــده زوروره بـــې خـــــودي لري
عشق راکړی لاس دی که نه کله ودریدا ی شمه
۱۳۸۷/۳/۲۷

***

نظــر چې واړوم په هر نظر کــې تا ووینم
یـاره دعا کوم همدا ، چې دې بیا بیا ووینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپه کومه چې په مینه خپل لاسونه رب ته
تـا آئینـه کې مې د لپـې په خنـدا وویـنم
۲۷/۱۰/۱۳۸۲
د کلید مجلې دفتر

بیتونه

د دنیا کــه د حالاتــو هر څه تول وي
د ملنګو یو امید وي بل کچکول وي
***
بدره زما چــې له خپل کلي سره نه رغېږي
هر ګنهکار په کــې په نوم د لیوني پېژني
***
چې د ښکلو د خوږو خبرو مړه دي
لکه بدر لېــوني به تـل دوکه شي
***
په زړه ته مې ستا د راتلو زېری وشو
چا راتــه وې سـترګو دې بار نیولی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

یاد دې د مینــې چې وي مل راسره
خود به دې غم وي په هر پل راسره

***

ښــــه ده ساته ته د خبـرو روژه
دي اختـرونه دې ویاندې سترګې
۱۰/۵/۱۳۸۲

***

عشقــه ! خدای دې زړه نه زما کم مه کړه
تـه یې چې دا ژونـد پـه دعـا ډېر غـوارم
کندهار، نوی ښار
۱۳۸۲

***

زړګیـــه ظلـم یــې ګڼې، کـه انتهــا د مینې؟
چې خپل اشنا د رپسې توره په خندا ګرځوي
۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋❋❋

يو ښار کې د چا سر ته، بل ښو کې زړونه پښي
دا يو قتل ګناه ده او دا بل قتل ثواب دی

1380.3.7

❋❋❋

تمـــامه شپه مې للمه لار د انتظار څارله
تمامه شپه ډېوې وې بلې او باران ورېده

SAMSOOR.COM

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library